

บทที่ 1

ບານໍາ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัลพูหา

การศึกษาในระดับอุดมศึกษา เป็นหน่วยงานทางการศึกษาในระดับที่สร้าง “ปัญญา” ให้กับคนในชาติ เป็นกลไกที่สำคัญยิ่งในการผลิต “คลังสมอง” ให้กับประเทศไทย ดังนั้นในแผนพัฒนาอุดมศึกษาระยะยาว ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2543 – พ.ศ. 2557) ซึ่งเป็นแผนแม่บท (Master Plan) จึงได้กำหนดพิธีทางเพื่อก้าวการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นสถาบันการศึกษาชั้นสูงที่มีคุณภาพทัดเทียมนานาอารยประเทศ ได้ให้ความสำคัญกับการสร้างกำลังคนที่ไม่เพียงแต่นุ่งเนินในด้านปริมาณเท่านั้น แต่นุ่งเนินด้านคุณภาพด้วย (ทบทวนมหาวิทยาลัย, 2543, หน้า 1) ทั้งนี้การพัฒนาที่มีการศึกษาเข้าไปเกี่ยวข้องเป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดการพัฒนาทั้งสติปัญญา เจตคติ ค่านิยม ทักษะ และพฤติกรรม (ภาสินี เมียนพงศ์คำนต์, 2548, หน้า 5) การพัฒนาคุณภาพของคนในสังคมด้วยการพัฒนาคุณภาพการศึกษา จึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศไทย จึงได้ให้ความสำคัญกับการศึกษาและได้ทุ่มเทงบประมาณในการนี้ จนกระทั่งหน่วยงานของสหประชาชาติที่คุ้ดแลเรื่องการศึกษาได้จัดให้ประเทศไทยเป็น 1 ใน 3 ของประเทศกลุ่มแรกที่คุ้ดแลเรื่องการศึกษามากที่สุด แต่ผลการประเมินคุณภาพการศึกษากลับเปลี่ยนเป็น 1 ใน 3 ของประเทศกลุ่มสุดท้าย (สถาบันวิจัยและพัฒนาการเรียนรู้, 2548, หน้า 3) แนวทางการแก้วิกฤตทางการศึกษาในปัจจุบัน คือ การปฏิรูปการศึกษาเพื่อให้สามารถตอบสนองความเปลี่ยนแปลงระบบที่หลากหลายอย่างมีคุณภาพ ความคิดเรื่องการปฏิรูปการศึกษาจึงมีผลทำให้เกิดกฎหมายเม่นท์ในการจัดการศึกษาของชาติ คือ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ในประวัติศาสตร์การจัดการศึกษาของไทย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545ก, หน้า 38)

หัวใจสำคัญของการปฏิรูปการศึกษา คือ การพัฒนาครู โดยเฉพาะการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านการฝึกหัดครูที่พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษายังไม่เป็นที่พึงพอใจของสังคมและผู้ใช้ครูครูส่วนใหญ่ยังขาดทักษะ และความสามารถในการศึกษาอย่างมีระบบ ขาดคุณลักษณะไฟร์เซอร์คุณธรรม จริยธรรม และความศรัทธาในวิชาชีพครู อันเป็นผลมาจากการคัดเลือกนักศึกษาครูหลักสูตรกระบวนการเรียนการสอนเพื่อการผลิตครูไม่เหมาะสม (สนิท สมัครการ และสุพรรัตน์ ไชยอัมพร, 2547, หน้า 9) นอกจากนี้การศึกษาในอนาคตจะมีลักษณะที่หลากหลายทั้งด้านประชากรในระบบการศึกษา หลักสูตร วิธีแสวงหาความรู้ และการสนับสนุนทางการศึกษา นโยบาย การผลิตครูจะเปลี่ยนแปลงตามการเปลี่ยนแปลงระบบทางการศึกษา ให้สอดคล้องกับสภาพที่เปลี่ยนไป

สถาบันผลิตครุจะต้องพิจารณาความสำคัญของการเตรียมตัวบุคคลที่จะเข้าสู่วิชาชีพครุมากยิ่งขึ้น การพัฒนาครุอย่างเป็นระบบต่อเนื่องทั้งกระบวนการผลิตครุ กระบวนการใช้ครุ รวมถึงการบำรุงรักษาพัฒนาครุประจำการให้มีศักยภาพสูงจึงเป็นภารกิจสำคัญของประเทศไทยตีต้องการทำอย่างจริงจัง (สำนักงานสภาพัฒนาบ้านราชภัฏ, 2543, หน้า 9-10) ดังความประภูมิในมาตรา 52 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ความว่า “ให้กระทรวงศึกษาธิการส่งเสริมให้มีระบบการผลิตและพัฒนาครุ คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยการกำกับ และประสานให้สถาบันที่ผลิตครุ และพัฒนาครุคณาจารย์ รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษาให้มีความพร้อม และมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่ และพัฒนานานาบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่อง (สำนักงานสภาพัฒนาบ้านราชภัฏ, 2543, หน้า 9-10)

ขณะนี้ทางกระทรวงศึกษาธิการยังได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาไทยอย่างต่อเนื่อง จึงได้มีนโยบายการปฏิรูปการศึกษารอบสอง ซึ่งมีประเด็นสำคัญของระบบการศึกษา และเรียนรู้ที่ต้องปฏิรูปอย่างเร่งด่วนสี่ประการหลัก คือ 1) พัฒนาคุณภาพคนไทย บุคคลใหม่ 2) พัฒนาคุณภาพครุยุคใหม่ 3) พัฒนาคุณภาพสถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้ยุคใหม่ และ 4) พัฒนาคุณภาพ การบริหารจัดการใหม่ แนวทางหนึ่งในการพัฒนาคุณภาพครุยุคใหม่นี้ คือ การพัฒนาระบบผลิตครุ คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา แนวทางนี้มีมาตรการในการปรับระบบการผลิต การคัดสรรค่าตอบแทน และสวัสดิการให้สามารถดึงดูดคนเก่งและดี มีใจรักในวิชาชีพมาเป็นครุ คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา เช่น มีระบบการให้ทุนการศึกษาแก่ผู้เรียนดี มีใจรักมาเรียนครุ และรับประกันการบรรจุเป็นข้าราชการครุเมื่อสำเร็จการศึกษา หรือจัดให้หินสิต/นักศึกษาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ฝึกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาไม่น้อยกว่า 1 ปี และให้ออกเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานวิชาชีพครุ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีมาตรการให้มีสถาบันอุดมศึกษาที่เน้นความเป็นเลิศด้านการผลิตครุ วิจัย และพัฒนาเกี่ยวกับวิชาชีพครุ รวมทั้งมีระบบประกันและรับรองคุณภาพมาตรฐานวิชาชีพครุและสถาบันผลิตครุ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 13-32) ดังที่นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฐ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ กล่าวถึง การปฏิรูปการศึกษารอบสอง ในวันประชุมโครงการรวมพลัง เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาไทยประจำปีงบประมาณ 2552 เรื่อง “ปฏิรูปการศึกษารอบสอง การประเมินรอบสาม: ครุ คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา” เมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม พ.ศ. 2552 ว่าการปฏิรูปการศึกษารอบสอง มีเป้าหมายประการเดียว คือ ทำให้คนไทยทุกคน ได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ซึ่งหัวใจสำคัญของการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษนี้ คือเน้นไปที่คุณภาพ ขณะเดียวกันจะเปิดโอกาสให้ทุกคนเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ เปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมจัดการศึกษา และผลักดันการศึกษา

นอกจากนั้นจะมุ่งเน้นการศึกษาอุปกรณ์ไปกับการศึกษาในระบบ เนื่องจากหลังจากจบมหาวิทยาลัยแล้วการเรียนรู้ไปจนตลอดชีวิตของเราน่าจะสังคมข้างนอก ก็มีความสำคัญอย่างยิ่ง และเป็นหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการที่จะช่วยจัดการเรียนรู้ได้ เช่น จะต้อง มีห้องสมุดประชาชน แหล่งเรียนรู้ อุทยานประวัติศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์ ห้องสมุดเคลื่อนที่ ที่จะให้บริการในการเรียนรู้ มีระบบคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่จะให้บริการแก่ประชาชน ในการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง ซึ่งจะส่งผลถึงความสามารถในการแข่งขันของประชาชนในประเทศ เพิ่มขึ้นด้วย การปฏิรูปการศึกษารอบสองจะต้องทำให้เด็กของเราเป็นคนเก่ง ดี มีความสุข ดังนั้น ในแต่ละเรื่องก็จะมีรายละเอียดต่าง ๆ ตามมา และยังได้กล่าวถึง แนวทางการผลิต และพัฒนาครุภัณฑ์ และบุคลากรทางการศึกษา ด้วยว่าจะเน้นพัฒนาให้เป็นครุภัณฑ์ใหม่ ทั้งครุปัจจุบัน ที่จะต้องมีการอบรมพัฒนาทุกคนทั่วประเทศในปีนี้ และครุที่กำลังจะเข้ามาในอนาคต โดยมีโครงการ ครุพัฒนาใหม่ที่จะเปิดโอกาสให้คนเก่งเข้ามาเป็นครุมากขึ้น อีกทั้งจะมีการกำหนดมาตรฐานคุณภาพ ในการผลิตครุที่จะต้องมีมาตรฐานอย่างน้อย 5 ข้อ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษา คือ

- 1) มีคุณธรรมจริยธรรม
- 2) มีความเป็นเลิศทางวิชาการ
- 3) มีทักษะทางวิชาการในวิชาที่เรียน
- 4) มีทักษะทางสังคม เพื่อจะอยู่ร่วมกับคนในสังคมได้
- 5) มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีใหม่ (บลั๊งก์ โรหิตเสถียร และนศกินี โนสิกะ, 2553) ดังนั้นมหาวิทยาลัยที่เป็นหน่วยงานทางการศึกษาหลัก ที่ทำหน้าที่ผลิตครุ จึงควรได้ทบทวนบทบาทหน้าที่การผลิตครุทั้งกระบวนการ โดยเริ่มจาก การคัดเลือกนักเรียนที่จะเข้ามาเรียนสาขาวิชาชีพครุ การพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพครุการปฏิรูป การเรียนการสอน และกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครุ เป็นต้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้มี 5 แห่ง รวมกันเป็นกลุ่มนมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิภาคใต้ ภาคใต้ คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏราษฎร์ธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช มหาวิทยาลัยราชภัฏเกตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ทั้ง 5 มหาวิทยาลัยราชภัฏ ดังกล่าวเป็นสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จัดการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไป ภายใต้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 มาตรา 7 ที่ให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถาบัน อุดมศึกษา เพื่อพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลังปัญญาแห่งนдин พื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญา ของท้องถิ่น ที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแห่งนдин สร้างสรรค์ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้า อย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จาก ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาส่งเสริม วิชาการ และวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัยให้บริการวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และ พัฒนาเทคโนโลยี ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ผลิตครุและส่งเสริมวิทยฐานะครุ” คณะวิชาที่มี บทบาทในการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาชีพครุของกลุ่มนมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิภาคใต้ คือ

คณะกรรมการฯ โดยใช้หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต เป็นหลักสูตรใหม่ที่เป็นหลักสูตรปริญญาตรีทางการศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) สร้างโอกาสในการประยุกต์ใช้กับวิชาเรียนกลุ่มการศึกษาทั่วไป และใช้ในการพัฒนาผู้เรียนได้ทุกสถานการณ์ ผลิตครุโนมิตใหม่ที่เน้นการจัดการศึกษาที่ใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน (Outcomes-Based Education) ให้บัณฑิตครุมีคุณภาพ มีศักดิ์ศรีความเป็นครุตามมาตรฐานวิชาชีพครุเป็นครุชั้นวิชาชีพที่มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ และพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดีและเก่ง จัดทำขึ้นครอบคลุมตามเกณฑ์สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่กำหนดให้ครุสภากาแฟตามพระราชบัญญัติสถาบัน และบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 มาตรา 49 ได้กำหนดให้มีมาตรฐานวิชาชีพครุ 3 มาตรฐาน คือ มาตรฐานด้านความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานด้านการปฏิบัติงานและมาตรฐานด้านการปฏิบัติดนในแต่ละมาตรฐานย่อทั้ง 3 ด้าน ได้กำหนดสาระและสมรรถนะ เป็นกรอบแนวทางการบริหารจัดการ โครงสร้างของหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ประกอบด้วย หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (General Education) หมวดวิชาเฉพาะ (Specialization) และหมวดวิชาเลือกเสรี ในหมวดวิชาเฉพาะนี้ จำแนกเป็นกลุ่มวิชาชีพครุ กลุ่มวิชาการศึกษา กลุ่มวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครุ และกลุ่มวิชาเนื้อหา วิชาเอกคณะครุศาสตร์กลุ่มนมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ศาสตร์ภาคใต้ ได้จัดให้มีหน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่บริหารจัดการเกี่ยวกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครุของนักศึกษา มีการจัดให้นักศึกษาสาขาวิชาชีพครุ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต 5 ปี ปฏิบัติการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครุตั้งแต่ชั้นปีที่ 3 ถึงชั้นปีที่ 5 ในหน่วยฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่เป็นโรงเรียนในเขตพื้นที่หน่วยฝึกให้เลือก 1 หน่วย ฝึกจากหน่วยฝึกทั้งหมด ห้องนี้การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครุตามโครงสร้างหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตนี้จะแบ่งการฝึกออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ ขั้นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครุ 1) ขั้นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครุ 2) ขั้นปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 1 และขั้นปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 2

การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครุ ถือเป็นหัวใจสำคัญของการผลิตครุ เพาะเป็นกระบวนการภาคปฏิบัติที่จะช่วยเสริมสร้างนักศึกษาครุให้เป็นผู้มีความรักและครั้นดานต่ออาชีพครุ เป็นองค์ประกอบที่จำเป็นที่ทำให้บัณฑิตครุมีทักษะและความพร้อมในการปฏิบัติงานครุมากขึ้น ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของการพัฒนาวิชาชีพครุ การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครุมีอิทธิพลสำคัญต่อนักศึกษารุมากกว่าประสบการณ์ทั่วๆไปที่นักศึกษาได้รับ หากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครุมีประสิทธิภาพจะช่วยให้นักศึกษามีความสามารถพัฒนาความสามารถและทักษะในการปฏิบัติงานครุของตน ส่งผลให้บัณฑิตครุมีคุณภาพอย่างแท้จริง เป็นที่พึงพอใจแก่หน่วยงานผู้ใช้ครุ (อรุณี สถิตย์ภาณุกุล, 2550, หน้า 3) เมื่อพิจารณาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครุ ในรายละเอียดจากความเป็นมา และสภาพปัจจุบันการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครุของคณะครุศาสตร์ กลุ่มนมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ศาสตร์ภาคใต้ พบว่า

มีประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้ คือ 1) หลักสูตรที่จัดให้สำหรับนักศึกษา สาขาวิชาชีพครู คือ หลักสูตร ครุศาสตรบัณฑิต ระยะเวลา 5 ปี เน้นการจัดการศึกษาที่ใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน (Outcomes-Based Education) ซึ่งมีการจัดการเรียนรู้ด้วยการเน้นผลลัพธ์ (Outcomes-Based Learning) 2) การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีการปฏิบัติการฝึก 2 ขั้นตอนใหญ่ คือ การปฏิบัติงานวิชาชีพครู (Practicum) และการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ (Internship) 3) ตามโครงสร้าง การบริหารงาน งานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอยู่ภายใต้การบริหารของฝ่ายจัดการศึกษาที่เป็นงาน วิชาการ คณะกรรมการคณบัญชีและครุศาสตร์ และ 4) การดำเนินงานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีการดำเนินงาน เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพครูที่กำหนด โดยครุสภาพตามพระราชบัญญัติสภาคูร และ บุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 มาตรา 49

ปัญหาในการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของกลุ่มนิเทศฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ ภาคใต้ ได้แก่ การนิเทศนักศึกษาโดยอาจารย์นิเทศก์ ปัญหา การสื่อสาร ปัญหาการเดินทางไปนิเทศนักศึกษาในพื้นที่ห่างไกลและไม่ปลอดภัย นอกจากนี้ยังพบ ปัญหาความไม่เข้าใจวัฒนธรรมท้องถิ่นทำให้เกิดปัญหาในระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ (งานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณบัญชีและครุศาสตร์, 2551, หน้า 21)

จากสภาพและปัญหาดังกล่าวการศึกษาวิจัยการพัฒนาฐานรูปแบบการฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของกลุ่มนิเทศฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ ภาคใต้ จะทำให้ ได้รูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ที่มีประสิทธิภาพ และเหมาะสม ตอบสนองสาระ และ สมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพ เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการงานของคณบัญชีและครุศาสตร์ และเกิดประสิทธิภาพ ในเชิงการงานของกลุ่มนิเทศฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ เป็นกลยุทธ์สำคัญในการดำเนินงาน เพื่อพัฒนาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สอดคล้องกับแนวคิดในแนวทาง และมาตรการของ การปฏิรูปการศึกษารอบแรกและรอบสอง ทำให้การผลิตบัณฑิตวิชาชีพครูเป็นไปตามเกณฑ์ มาตรฐานวิชาชีพ มีทิศทางและมีเป้าหมาย ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาวิชาชีพชั้นสูงอย่างชัดเจน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อพัฒนาฐานรูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของ กลุ่มนิเทศฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้
- เพื่อประเมินความเหมาะสมในการนำรูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ตามเกณฑ์ มาตรฐานวิชาชีพครู ที่มีทิศทางและมีเป้าหมาย ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาวิชาชีพชั้นสูงอย่างชัดเจน

คำาณการวิจัย

1. รูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้มีลักษณะเป็นอย่างไร

2. รูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ที่พัฒนาขึ้น มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ หรือไม่ อย่างไร

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้รูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้

2. ผลของการวิจัยสามารถช่วยให้การดำเนินงานพัฒนาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาให้เป็นครูที่ดีต่อไปในอนาคต

3. ได้ข้อมูลและสารสนเทศสำหรับการศึกษา ค้นคว้า แก้ปัญหา และพัฒนาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสำหรับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ ที่มีการบริหารจัดการงานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ เพื่อตอบสนองสาระ และสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพของคุรุสภา เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภาระงานของคณะครุศาสตร์ และเกิดประสิทธิภาพในเชิงภาระงานของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ เป็นกลยุทธ์สำคัญในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยใช้หลักการแนวคิดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู แนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาที่เกี่ยวกับมาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนด ประกอบด้วย 12 องค์ประกอบ ประกอบด้วย 1) ปรัชญา 2) หลักการและแนวคิด 3) การบริหาร หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ 4) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร 5) โครงสร้างหลักสูตร 6) ลักษณะงานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูระหว่างเรียน 7) ลักษณะงานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ 8) บทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 9) บทบาทหน้าที่ของผู้บริหาร โรงเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

10) บทบาทหน้าที่ของครูพี่เลี้ยง 11) บทบาทหน้าที่ของอาจารย์นิเทศก์ และ 12) การประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเป็นการฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน และการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ (สำนักงานเลขานุการครุสภาก, 2548, หน้า 4) สาระการฝึกทักษะและสมรรถนะของครู และการจัดการศึกษาในหลักสูตรวิชาชีพครูตามเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการกำหนด รวมเข้ากับหลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบและการสร้างรูปแบบ พัฒนาเป็นรูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ ดังภาพที่ 1

**การพัฒnarupแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของกลุ่ม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ โดยมีองค์ประกอบดังนี้**

1. ปรัชญา
2. หลักการและแนวคิด
3. การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้
4. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร
5. โครงสร้างหลักสูตร
6. ลักษณะงานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูระหว่างเรียน
7. ลักษณะงานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ
8. บทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
9. บทบาทหน้าที่ของผู้บริหาร โรงเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
10. บทบาทหน้าที่ของครูพี่เลี้ยง
11. บทบาทหน้าที่ของอาจารย์นิเทศก์
12. การประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒnarupแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ ดังนี้

1. เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ ประกอบด้วย 5 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช มหาวิทยาลัยราชภัฏเก็ต มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ประกอบด้วย 12 องค์ประกอบน คือ 1) ปรัชญา 2) หลักการและแนวคิด 3) การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ 4) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร 5) โครงสร้างหลักสูตร 6) ลักษณะงานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา ในสาขาวิชาเฉพาะ 8) บทบาทหน้าที่ของฝ่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 9) บทบาทหน้าที่ของผู้บริหาร โรงเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 10) บทบาทหน้าที่ของครูพี่เลี้ยง 11) บทบาทหน้าที่ของอาจารย์นิเทศก์ และ 12) การประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

2. การพัฒนาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ ใช้แนวทางการพัฒนาตามโครงสร้างหลักสูตรและคำอธิบายรายวิชาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูทั้ง 4 ขั้นตอน คือ ขั้นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 1 ขั้นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 2 ขั้นปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 1 และขั้นปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 2

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างเพื่อการพัฒนารูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ ประกอบด้วยประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 6 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ประชากรเป็นกลุ่มอาจารย์ที่ทำหน้าที่ประธานหลักสูตร

ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้จำนวนประธานหลักสูตรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 28 คน

กลุ่มที่ 2 ประชากรเป็นกลุ่มอาจารย์ที่ทำหน้าที่อาจารย์นิเทศก์ประจำหลักสูตร

ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้จำนวนอาจารย์นิเทศก์ประจำหลักสูตรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 134 คน

กลุ่มที่ 3 ประชากรเป็นกลุ่มนักศึกษาที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มที่อาศัยหลักความน่าจะเป็น (Sampling Randomization Probability) ซึ่งเป็นการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยสุ่มนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในแต่ละสาขาวิชาของแต่ละมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ ด้วยสัดส่วนร้อยละ 10 ได้จำนวนนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 220 คน

กลุ่มที่ 4 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่ใช้สันนากลุ่ม (Focus Group) ศึกษาสภาพข้อมูลพื้นฐานของจังหวัดที่เป็นที่ตั้งของกลุ่มนมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกคือ เป็นผู้ที่มีความรู้ ผลงาน ประสบการณ์การทำงานด้านการบริหารจัดการดำเนินงาน การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 5 ปีขึ้นไป

ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยได้ใช้การสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วยคณบดีคณะครุศาสตร์ 5 คน รองคณบดีรับผิดชอบคุณภาพฝ่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 5 คน และหัวหน้างานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 5 คน รวม 15 คน

กลุ่มที่ 5 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert) ด้านการดำเนินงานการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และ/ หรือด้านหลักสูตรการเรียนการสอนเพื่อตรวจสอบรูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของกลุ่มนมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้

ในการคัดเลือกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยมีเกณฑ์การคัดเลือก ดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีความรู้ ผลงาน ประสบการณ์ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน และ/ หรือ ด้านการบริหารการศึกษาวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป และ/ หรือ
2. มีประสบการณ์การทำงานด้านการบริหารจัดการและ การดำเนินงานการฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครู 5 ปีขึ้นไป

ประกอบด้วย ประธานหลักสูตร 5 คน อธิคณบดีคณะครุศาสตร์ 2 คน หัวหน้าภาควิชา 2 คน อาจารย์ประจำໂປຣແກຣມ 2 คน รองคณบดี 2 คน รองอธิการบดี 1 คน และหัวหน้าฝ่าย 1 คน รวม 15 คน

กลุ่มที่ 6 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่ใช้สัมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อประเมิน ความเหมาะสมของรูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของกลุ่มนมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้

ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) มีเกณฑ์คัดเลือก คือ เป็นผู้ที่มีความรู้ ผลงาน ประสบการณ์การทำงานด้านการบริหารจัดการ การดำเนินงานการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 5 ปีขึ้นไป

ได้แก่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วยคณบดีคณะครุศาสตร์ 5 คน รองคณบดีรับผิดชอบคุณภาพฝ่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 5 คน และหัวหน้างานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 5 คน รวม 15 คน

ขั้นตอนการวิจัย

ขั้นตอนการวิจัยมี 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน และความต้องการของกรณีการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้

1. การศึกษา แนวคิด ทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์อื่น ๆ และมหาวิทยาลัยที่ผลิตบัณฑิตสาขาวิชาชีพครูทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ

2. การศึกษา แนวคิด ทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้

3. การศึกษาสภาพข้อมูลพื้นฐานของจังหวัดที่เป็นที่ตั้งของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ โดยการสนทนากลุ่มกับคณะกรรมการคุณภาพครุศาสตร์ รองคณบดีรับผิดชอบคุณและฝ่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และหัวหน้างานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

4. การศึกษาสภาพปัจจุบัน และความต้องการของกรณีการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้กับอาจารย์ที่ทำหน้าที่ประธานหลักสูตร อาจารย์นิเทศก์ประจำหลักสูตร และนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูโดยใช้แบบสอบถาม

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้

1. การพัฒnarูปแบบฉบับร่าง นำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 มาสังเคราะห์ และวิเคราะห์โดยใช้แนวคิดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู แนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา และการจัดการศึกษาในหลักสูตรวิชาชีพครูตามเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ รวมเข้ากับหลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบและการสร้างรูปแบบ นำมาสังเคราะห์รวมกัน หลังจากนั้นจึงพัฒนาเป็นรูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ที่เป็นฉบับร่าง

2. การตรวจสอบรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ ให้ผู้เชี่ยวชาญ (Expert) ตรวจสอบรูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ที่มีความรู้ ผลงาน ประสบการณ์ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน และ/หรือด้านการบริหารการศึกษา วุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป และ/หรือมีประสบการณ์การทำงานด้านการบริหารจัดการ และการดำเนินงานการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 5 ปีขึ้นไป

จำนวน 15 คน พิจารณารูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของกลุ่มสาขาวิชาลัทธิราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้

นำผลที่ได้มาปรับปรุงรูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของกลุ่มสาขาวิชาลัทธิราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ ได้รูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของกลุ่มสาขาวิชาลัทธิราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้

1. การประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยจัดประชุมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ที่เป็นคณะกรรมการคุณภาพครุศาสตร์ รองประธานดีรับผิดชอบดูแลฝ่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู หัวหน้างานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ที่มีความรู้ ผลงาน ประสบการณ์การทำงานด้านการบริหารจัดการ และการดำเนินงานการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 5 ปีขึ้นไป จำนวน 15 คน พิจารณาความเหมาะสม วิพากษ์ วิเคราะห์ความสอดคล้องกับเหตุผล และสรุปความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของกลุ่มสาขาวิชาลัทธิราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ไปใช้

2. นำผลที่ได้จากการประชุมสัมมนานำไปรับปรุงรูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ของกลุ่มสาขาวิชาลัทธิราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ ได้รูปแบบที่ปรับปรุงพัฒนาขึ้นเป็นฉบับสมบูรณ์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู หมายถึง การเรียนรู้และการฝึกปฏิบัติงานในหน้าที่ครูในการฝึกทุกขั้นตอนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ของกลุ่มสาขาวิชาลัทธิราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้

2. มาตรฐานวิชาชีพครู หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับวิชาชีพครู กำหนดโดยครุสภ ตามพระราชบัญญัติสภากฎและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 มาตรา 49 จำนวน 3 มาตรฐาน คือ มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานการปฏิบัติงาน และมาตรฐานการปฏิบัติตน เพื่อใช้เป็นแนวทางการดำเนินงานด้วยการควบคุม และรักษา มาตรฐานการประกอบวิชาชีพ ตามข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ และคุณภาพที่พึงประสงค์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในการประกอบวิชาชีพครู

2.1 มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ หมายถึง ข้อกำหนดสำหรับผู้ที่จะเข้ามาประกอบวิชาชีพ จะต้องมีความรู้และมีประสบการณ์วิชาชีพเพียงพอที่จะประกอบวิชาชีพ

จึงจะสามารถขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ เพื่อใช้เป็นหลักฐานแสดงว่าเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์พร้อมที่จะประกอบวิชาชีพทางการศึกษาได้

2.2 มาตรฐานการปฏิบัติงาน หมายถึง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนดให้มีการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาตามหลักสูตรปริญญาทางการศึกษาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี คือ การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียนและการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ

2.3 มาตรฐานการปฏิบัติดุน หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับการประพฤติดุนของผู้ประกอบวิชาชีพ โดยมีจรรยาบรรณของวิชาชีพเป็นแนวทาง และข้อพึงระวังในการประพฤติปฏิบัติ เพื่อ從รัง ไว้ซึ่งชื่อเสียง ฐานะ เกียรติ และศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ ตามแบบแผนพุทธิกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพที่คุรุสภาจะกำหนดเป็นข้อบังคับต่อไป

3. รูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู หมายถึง วิธีดำเนินงานที่มีระบบแบบแผน เกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติการสอนตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ ประกอบด้วยปรัชญา หลักการ และแนวคิด การบริหารหลักสูตร และการจัดการเรียนรู้ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร ลักษณะงานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ บทบาทหน้าที่ของฝ่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู บทบาทหน้าที่ของผู้บริหาร โรงเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู บทบาทหน้าที่ของครู พี่เลี้ยง บทบาทหน้าที่ของอาจารย์บินเท็จ และการประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มีดังนี้

3.1 ปรัชญา หมายถึง ความเชื่อของการดำเนินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้

3.2 หลักการและแนวคิด หมายถึง แนวทางการดำเนินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้

3.3 การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดการ และการดำเนินการ การควบคุมดูแล รวมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ ให้เกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพ สูงสุด

3.4 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร หมายถึง เป้าหมายซึ่งต้องการให้กิจกรรมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้บรรลุผล

3.5 โครงสร้างหลักสูตร หมายถึง องค์ประกอบของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้

3.6 ลักษณะงานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูระหว่างเรียน หมายถึง งานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูด้วยการศึกษาสังเกตและมีส่วนร่วม และการทดลองสอนของผู้ที่จะประกอบวิชาชีพครู ซึ่งต้องผ่านการเรียนรู้จากกิจกรรมที่กำหนดให้ดำเนินการในมหาวิทยาลัย และปฏิบัติภาระงานที่เกี่ยวข้องกับครูในสถานศึกษา

3.7 ลักษณะงานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา ในสาขาวิชาเฉพาะ หมายถึง งานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูด้วยการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา ในสาขาวิชาเฉพาะกลุ่มสาระการเรียนรู้สาระได้สาระหนึ่ง ซึ่งผู้ที่จะประกอบวิชาชีพครูต้องผ่านการเรียนรู้จากกิจกรรมที่กำหนดให้ดำเนินการในมหาวิทยาลัย และปฏิบัติภาระงานที่เกี่ยวข้องกับครูในสถานศึกษา

3.8 บทบาทหน้าที่ของฝ่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู หมายถึง การแสดงออกของฝ่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ตามลักษณะของงานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

3.9 บทบาทหน้าที่ของผู้บริหาร โรงเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู หมายถึง การแสดงออกอย่างใดอย่างหนึ่งของผู้บริหาร โรงเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตามลักษณะของงานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่ปฏิบัติ หรือได้รับมอบหมาย

3.10 บทบาทหน้าที่ของครูพี่เลี้ยง หมายถึง การแสดงออกอย่างใดอย่างหนึ่งของครูพี่เลี้ยง ตามลักษณะของงานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่ปฏิบัติ หรือได้รับมอบหมาย

3.11 บทบาทหน้าที่ของอาจารย์นิเทศก์ หมายถึง การแสดงออกอย่างใดอย่างหนึ่งของอาจารย์นิเทศก์ ตามลักษณะของงานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่ปฏิบัติ หรือได้รับมอบหมาย

3.12 การประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู หมายถึง กระบวนการในการตรวจสอบ หรือการพิจารณาตัดสินคุณลักษณะของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อกำหนดคุณค่า คุณภาพความถูกต้องเหมาะสมโดยอาศัยเกณฑ์ที่เป็นหลัก

4. กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ หมายถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏที่ตั้งอยู่ในเขตจังหวัดในภาคใต้ จำนวน 5 แห่ง ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา